

Venus en Pluto

de ontmoeting met het kwaad

Elk jaar gedurende deze Heilige Nachten van Kerstmis, tussen de geboorte van het reine Kind en het Hoge Koningskind, probeer ik mij bezig te houden met de sterrentaal van deze nachten. Vaak is een bepaald gebaar tijdens de Heilige Nachten een voortzetting of een punctuatiepunt van een langer gebaar van een planeet gedurende het jaar. Bijvoorbeeld, vorig jaar hadden we tijdens de winterzonnwende de Grote Conjunction van Saturnus en Jupiter, waarover ik heb geschreven. Dit was een zeer belangrijke planetaire gebeurtenis die een generatiethema inluidde, vooral gezien de relatie van Jupiter en Saturnus tot Pluto in de maanden voorafgaand aan de conjunctie. Heel 2020 maakte integraal deel uit van de culminerende Grote Conjunction op de zonnwende. Deze gebeurtenissen vonden allemaal plaats in de sterren van de Boogschutter (Sagittarius) die een ware uitdaging en oproep aan de mensheid hebben geïnitieerd rond de aard van het ego, het zelf, het "ik", -- de mensheid uitdagen om in het reine te komen met waar we wel en niet zijn in onze juiste evolutionaire doelen naar spirituele groei. De Grote Conjunction is zojuist de sterren van Steenbok binnengegaan, waar zij zich (deze specifieke generatie van Grote Conjunctions) elke 60 jaar in Steenbok zal herhalen tot Pasen 2199. De Grote Samenstand vindt plaats juist bij de overgang van Steenbok naar Waterman en markeert de inwijding van een heel andere stroom van kosmische invloed in deze generatie van Grote Samenstanden, een nieuw tijdperk. Men kan hierin de tijdspanne zien waarin de evolutionaire impulsen zich ontfouwen, vooral met deze buitenplaneten.

Tijdens de Heilige Nachten en de komende maanden blijft Saturnus in de sterren van Steenbok staan, de sterren van crisis/catharsis/doorbraak/initiatie, waar hij zal blijven tot februari 2023. Jupiter, die sneller beweegt, blijft ook in Steenbok maar stapt in Waterman komende mei, 2022. Dus, Jupiter gaat ook verder door deze constellatie van crisis/katharsis/initiatie totdat hij in mei de Waterman binnengaat. Misschien zal deze beweging van Jupiter naar Waterman ons inspireren tot de implementatie van nieuwe idealen die de weg vrijmaken en een fundament leggen voor het toekomstige 6e Cultuurtijdperk van de Waterman. Misschien kunnen we vanuit de vooruitziende blik van Jupiter enkele nieuwe sociale en culturele vormen realiseren die kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van een nieuwe wijsheid van het menselijke wezen. Als we kijken naar deze twee planeten in hun ontwikkeling op de korte termijn, kunnen we zeggen dat de dierenriemimpuls vanuit Steenbok, die herinnert aan de Grote Oorlog in de Hemel en oproept tot een doorbraak door catharsis voor de mensheid, de komende 2-3 jaar doorgaat in verband met dit thema van de Grote Conjunction, die, zoals ik eerder heb geschreven, de herinnering en de voortdurende uitdaging in zich draagt van de annunciatie/geboorte of Kerstgebeurtenis van een nieuwe impuls in het wereldlot.

Dit jaar is mijn aandacht echter vooral gevestigd op de activiteit van Venus tijdens deze Heilige Nachten, in het bijzonder de beweging van Venus in relatie tot Mercurius en Pluto. Gedurende deze dagen en de daaropvolgende weken ontmoet zij Pluto drie keer als zij door een lusformatie gaat, retrograde gaat, en dan tussen Zon en Aarde komt in conjunctie met de Zon op 8 januari, dit allemaal in de sterren van de Boogschutter. In 2020 stonden de sterren van de Boogschutter centraal in veel van de stellaire gebeurtenissen die te maken hadden met de kritieke wereldgebeurtenissen die plaatsvonden in relatie tot de grote vraag van het egoïsme, "wat is de mens?", wat is ons "ik"? Nu in 2021, lijkt het me veelbetekenend dat vooral Venus deze activiteit in Boogschutter heeft over de Heilige Nachten en in 2022. Ze wordt vergezeld door Mercurius, die beiden elkaar ontmoeten, evenals Pluto van 25 tot 30 december. We hebben dus een soort dans van Mercurius en Venus met Pluto allemaal in de Boogschutter gedurende deze tijd. Hoe kunnen we dit benaderen?

Wanneer we deze zogenaamde " binnen " of " inferieure " planeten, Mercurius en Venus, beschouwen, kijken we in de toekomst. Vanuit één gezichtspunt kun je zeggen dat Saturnus, Jupiter en Mars, meer de voorbije stadia van onze evolutie dragen, toen we afdaalden in de materie, in het object, ego-aarde bestaan en naar het onafhankelijke ego. In feite is de aardse evolutie in twee delen verdeeld, met de Mars-helpt als onze afdaling naar onafhankelijkheid en volledig objectbewustzijn en de Mercurius-helpt als onze heropstijging naar de toekomstige stadia van transformatie en het worden van onze hogere spirituele roeping. Dit is met name in verband met de ontvouwing van het ego, de IK BEN, in het transformeren van ons wezen, wat onze bewuste taak is sinds het bewustzijnszielentijdperk. Rudolf Steiner beschrijft dat tijdens de vroege stadia van de aarde-evolutie de zon, de aarde en de maan één "lichaam" vormden, maar door de toenemende verdichting die plaatsvond, konden de Zonnewezens deze omstandigheden niet langer verdragen en scheidde zij zich af van de aarde-sfeer. Mercurius en Venus maakten tijdens deze afscheiding deel uit van de zonnesfeer. Later, toen de zonnewezens zich verder ontwikkelden, werden Mercurius en Venus van de zon afgescheiden. Dus, inderdaad, de sferen van Mercurius en Venus zijn meer verwant aan de zonnewezens, de Elohim, en zijn helpers voor de mensen in onze evolutionaire doelstellingen van vergeestelijking, van het bewegen naar onze " zon-heid".

Om kort in te gaan op hun aard, kunnen wij in Mercurius een activiteit zien die verband houdt met het werk van Michaël en de transformatie van intelligentie. Terwijl we in Venus het potentieel kunnen zien van de transformerende kracht van de liefde in haar hoogste vormen. Deze planetaire sferen hebben natuurlijk hun schaduw natuur of belemmerende natuur, zoals alle sferen, die we kunnen vinden op het gebied van gevallen intelligentie (d.w.z. intellectualiteit in abstractie) en het gevallen gevoelsgebied (d.w.z. het omlaag trekken van de kracht van onbaatzuchtige hogere liefde naar de sensuele en egoïstische eigenliefde).

Dus, hoe kunnen we deze Venus-lus begrijpen tijdens de Heilige Nachten, in het bijzonder in relatie tot de sterren van de Boogschutter en de planeet Pluto? De Zon ging de sterren van de Boogschutter binnen op 18 december, net voor de zonnewardende en op dezelfde dag ging Venus retrograde, wat betekent dat ze haar

baan van bewegen tussen de Zon en de Aarde begon, dus lijkt ze aan de hemel op haar baan om te keren en naar achteren te bewegen. Als je de afgelopen weken na zonsondergang naar de nachtelijke hemel hebt gekeken, dan heb je deze reeks van planeten na zonsondergang kunnen waarnemen, met eerst Venus, dan Saturnus en dan Jupiter aan de westelijke nachtelijke hemel. Venus was eerder in december bijzonder helder, maar nu is ze teruggekeerd naar de Zon en zal binnenkort in het licht van de Zon verdwijnen. Een retrograde beweging betekent dat de planeet een gebaar maakt om naar de Aarde toe te leunen of dicht bij de Aarde te komen vanuit een vroegere positie van voorbij de Zon. Hij wil vooral dat wij zijn boodschap horen. Op eerste kerstdag, Venus conjunct Pluto. [Saturnus staat ook vierkant Uranus op eerste Kerstdag]. Op 29 dec. conjunct Venus Mercurius, en op 30 dec. conjunct Pluto. Dus, men kan zeggen dat over deze 5 dagen Venus, Mercurius en Pluto geclusterd zijn. Dit is een gesprek dat leidt naar de exacte conjunctie van de Zon en Venus die op 8 januari zijn hoogtepunt bereikt. In algemene zin bieden deze zonachtige planetaire sferen ons in de Boogschutter een keuze aan. Zullen we op hun aanbod ingaan? Zij staan als vertegenwoordigers van de vergeestelijking van intelligentie en de transformatie van de hartkrachten tegenover de momenteel actieve krachten van vernietiging uit de Pluto-sfeer, die wij sinds 2020 ervaren. Zij bemoeien zich er niet mee, maar wachten op onze bewuste deelname vanuit ons hoger bewustzijn. Maar we kunnen dit nog specifiek maken.

Hiervoor richten we ons op de lus van Venus die leidt naar haar conjunctie met de Zon op 8 januari. Het zal ons leiden naar een ontmoeting met de stroom van de Meester Mani en onze relatie met het kwaad in onze tijd. Dit is een omvangrijk en complex onderwerp, dus in dit artikel, op zijn best, schampen we slechts de oppervlakte. Het is echter van groot belang nu we spirituele antwoorden zoeken op de verwarring en angst die de wereld momenteel overspoelen. Zoals wordt uitgelegd in mijn online videocursus over de Planeten (zie: <https://www.astrosophy.com/>), creëert Venus, in haar ritme met de Zon, in de loop van de tijd een vijfpuntige ster of pentagram in de hemelen. Deze samenstanden die de vijfpuntige ster vormen wisselen elkaar af over een periode van vier en acht jaar om niet één, maar twee pentagrammen te vormen, met de vijf punten van elk op dezelfde plaatsen, maar afwisselend in superieure en inferieure conjuncties. In zijn onderzoek om sterrenwijsheid in verband te brengen met de archetypische activiteit van de bediening van Christus gedurende de Drie Jaren, verbond Willi Sucher deze vijf punten met de vijf tekens van Christus die in de evangeliën voorkomen. Omdat de Venusster intact blijft en als een hele ster door de tijd draait, kunnen ze in de geschiedenis worden gevolgd tot in de tijd van Christus. De samenstand van deze 8e januari kan worden teruggevoerd op twee gebeurtenissen: de onthoofding van Johannes de Doper en de Opstanding van de Jongeling van Nain. Vanuit mijn eigen perspectief, gezien de huidige positie in de Boogschutter en andere overwegingen, zie ik deze conjunctie als in het bijzonder verbonden met de Opstanding van de Jongeling van Nain. Wat betekent dit voor onze tijd? Dit brengt ons bij het verband met Mani.

In het evangelie wordt verteld dat Christus naar de stad Nain komt en dat er een begrafenisstoet uit de stad komt met het lichaam van een jongeling, die de zoon van een weduwe was. Christus wekt de jongeling op uit de dood. De sleutelwoorden hier,

waar Rudolf Steiner op wijst, zijn "zoon van een weduwe". Dit is een directe verwijzing naar de Isis Mysteriën van Egypte. Steiner stelt dat deze jongeling de reïncarnatie was van de jongeling van Sais, die het waagde de sluier van Isis op te lichten voordat hij rijp was voor de inwijding, en en viel dood neer. *In Sais had het beeld van Athena, van wie ook wordt aangenomen dat zij Isis is, de volgende inscriptie: "Ik ben het Al, het Verleden, het Heden en de Toekomst, mijn sluier heeft nog geen sterveling opgelicht.* (Plutarch over dit verhaal van de jongeling)

De jongeling van Nain in het evangelie van Lucas is niet anders dan de jongeling van Sais; het verschil tussen het geestelijk milieu van het derde en het vierde cultuurtijdperk ligt zelfs in de namen verborgen. De jongeman van Sais wilde onvoorbereid de geheimen van de geestelijke wereld kennen; evenals de andere ingewijden wilde hij een "zoon van de weduwe" worden, van Isis, die rouwde om haar verloren echtgenoot Osiris. Maar omdat hij onvoorbereid was, omdat hij het beeld van Isis wilde ontsluiëren en de hemelse geheimen op het fysieke vlak wilde zien, viel hij in zijn dood. Geen sterveling kon in die tijd de sluier van Isis oplichten. De jongeman van Sais symboliseert de onmachtige wijsheid van de Egyptische tijd.
Steiner, GA 104

Rudolf Steiner spreekt over de opwekking van deze Jeugd als een bijzondere inwijding die in de volgende incarnatie zou worden gerealiseerd. Vervolgens beschrijft hij de diepere betekenis van deze begrafenis: hoe Christus medelijden had met de moeder, als vertegenwoordiger van Isis, en de menigte die zijn begrafenis bijwoonde als ingewijden van de Isis-mysteriën van Egypte. Isis is naar de aarde afgedaald en nu moet de zoon, pas door Christus ingewijd, zich met zijn Moeder verenigen en de nieuwe Christus-mysteriën tot leven brengen als de getransformeerde en herrezen Isis-mysteriën op aarde. Dit doet denken aan het vers van Steiner (uit *De zoektocht naar de nieuwe Isis, De goddelijke Sophia*): *Isis Sophia, Lucifer heeft je gedood, en op de vleugels van wereldwijde krachten, je weggedragen in de breedten van de ruimte. Hier hebben we het beeld van Isis, de kosmische wijsheid, gedood in de wereld van ruimte en materie. Maar het vers vervolgt: Christus-wil, werkzaam in de mens, zal u bevrijden van de banden van Lucifer en op de zeilen van geestkennis in menselijke zielen, u wekken tot nieuw leven.* En zie hier de verlossing van Isis uit de nieuwe Christus-mysteriën op aarde.

Rudolf Steiner vertelt het verdere lot van deze jongeling van Nain, voorheen de jongeling van Sais, dat een diepgaand en belangrijk vervolghet verhaal voor de mensheid wordt. In zijn volgende incarnatie zou de jongeling deze inwijding, die door Christus als de grote ingewijde Mani (216-277 n.Chr.) was verricht, tot voltooiing brengen. Zijn incarnaties gaan dan verder als Parsifal, de "dwaze" jongeling die op een zwervend levenspad en alles wat hij tegenkomt, de weg naar de Graal moet leren. Steiner gaat verder met het openbaren van de verheven gestalte van Mani, als degene die Christian Rosenkreuz inwijdde in een begrip van de aard van het kwaad. Hij gaat verder met te zeggen dat de christelijke esoterie is afgeleid van het Manicheïsme. Vervolgens wijst hij op een mogelijke incarnatie van Mani in de 21e eeuw, als er voor hem in die materialistische tijd een geschikt lichaam mogelijk zal zijn. Over de Mani-impuls en zijn evolutie kan nog veel worden gezegd, wat dit artikel aanzienlijk zou uitbreiden. Laten we ons echter concentreren op deze

Mani-impuls in relatie tot deze Venus conjunctie in Boogschutter en de ontmoeting met Pluto.

Steiner spreekt over Mani als drager van een christelijke impuls die pas in de toekomst gerealiseerd zal worden, omdat zij diep verbonden is met de verlossing van het kwaad. In feite zegt hij in een lezing: "*het is vandaag de dag nog niet geoorloofd om de ultieme geheimen van deze leer te onthullen*". Dit Mani-pad van de verlossing van het kwaad wordt in *De Tempellegende* beschreven als het verhaal van het licht dat wordt verslonden door de duisternis, niet als een strijd ertegen. Maar in dat proces komt het licht als zaadkracht in de duisternis en legt de basis voor haar vernietiging. De draak eet het licht op en daardoor wordt de draak van binnenuit overwonnen.

De essentie van de leer van de Manicheeërs heeft betrekking op de leer van goed en kwaad. In het gewone denken zijn goed en kwaad twee onherleidbare kwaliteiten, waarvan de ene, het goede, de andere, het kwade, moet vernietigen. Voor de Manicheeërs echter maakt het kwaad deel uit van de kosmos en werkt het mee aan de evolutie ervan, en zal het uiteindelijk door het goede worden geabsorbeerd en getransfigureerd. (Steiner, Een Esoterische Kosmologie, GA 94)

Sergei Prokofieff presenteert in zijn boek over de Meesters van het esoterische Christendom Mani als één van deze Meesters, in het bijzonder voor het Westen, waarmee de Amerika's worden bedoeld in tegenstelling tot Europa. Prokofieff blijft een associatie opbouwen met deze ontmoeting met het kwaad en de nieuwe ervaring van de Christus in het etherische rijk. *Deze twee mysteries, het mysterie van de etherische Christus en het mysterie van het kwaad, zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden....* Hij volgt dit met een citaat van Steiner: *Door de ervaring van het kwaad, zal het mogelijk worden dat Christus weer verschijnt [in etherische vorm].* GA 185, 25 okt 1918

Hier komen we in het bijzonder op de relatie van deze Venus-lus en de conjunctie op 8 januari, die die "hoek" van het Venus-pentagram in de Boogschutter in relatie met Pluto heeft gebracht. Wij bevinden ons in een tijd die voor velen duidelijk lijkt, waarin de krachten van het kwaad nu een aanval zijn begonnen op de juiste ontwikkeling van het "Ik". Dit is het huidige werelddilemma dat veroorzaakt wordt door de covid-pandemie. Ik heb hierover geschreven in artikelen rond de Saturnus, Jupiter en Pluto samenkomsten vorig jaar. In deze tijd met covid zien we de opkomst van het werk van de Asura's tegen het "Ik", en met name in hoe het "Ik" zijn verdere ontwikkeling moet realiseren in de bewustzijnsziel, binnen het fysieke lichaam. Prokofieff citeert Steiner in dit verband: *Deze krachten van het kwaad, die in het universum werkzaam zijn, moeten door de mens worden geassimileerd. Op die manier implanteren zij in hun wezen de kiem die hen in staat stelt het geestelijk leven van de bewustzijnsziel te ervaren.* (GA 185, 26 okt. 1918)

Dit is de huidige crisis, of het oordeel, dat zich heeft afgespeeld in de sterren van de Boogschutter en ons onder ogen komt als de gevolgen van het falen van de mensheid in de wereld om het noodzakelijke spirituele werk van het Ik in de

bewustzijnsziel op zich te nemen. De gevolgen van het materialistische wereldperspectief op het Ik van de mens zijn naar voren gekomen als een entiteit en activiteit van de Asurische krachten en de Soratische krachten als de "anti-Ik" krachten. Deze zijn wezenlijk anders dan de uitdagingen van Lucifer en Ahriman. Het is om deze reden dat de taak van Mani zich aandient als het werk om het kwaad op een nieuwe manier tegemoet te treden. Rudolf Steiner beschrijft deze Asurische activiteit op de volgende manier:

Het kwaad dat door de Ahrimanische geesten wordt gebracht, kan in de loop van het karma worden afgeworpen. Maar het kwaad dat door de Asurische krachten wordt gebracht, kan niet op deze manier worden uitgewist. Terwijl de goede geesten pijn en lijden, ziekte en dood hebben ingesteld om ondanks de mogelijkheid van het kwaad toch vooruitgang te boeken in de evolutie van de mens, terwijl de goede geesten de werking van het karma mogelijk hebben gemaakt om de Ahrimanische machten te kunnen weerstaan en het kwade goed te maken, zal het niet zo gemakkelijk zijn om de Asurische machten tegen te gaan wanneer het aardse bestaan zijn beloop neemt. Want deze Asurische Geesten zullen datgene wat door hen in beslag is genomen, namelijk de kern van het wezen van de mens, de bewustzijnsziel tezamen met het 'ik', ertoe aanzetten zich met de aardse stoffelijkheid te verenigen...

Deze Asurische krachten worden tegenwoordig aangekondigd door de heersende neiging om geheel in de materiële wereld te leven en zich niet bewust te zijn van de werkelijkheid van geestelijke wezens en geestelijke werelden... Vandaag de dag misleiden zij hem met verschillende middelen door te denken dat zijn 'ik' alleen een product is van de fysieke wereld... Rudolf Steiner, Berlijn, 22 maart 1909

De huidige crisis is een soort oordeel over de mensheid, een oordeel dat wij over onszelf hebben afgeroepen, ons eigen falen om de spirituele aard van het Ik en het menselijk wezen te realiseren door het juiste werk van de bewustzijnsziel. Toch is, zoals Prokofieff hierboven citeerde, het mysterie van het kwaad onafscheidelijk verbonden met het mysterie van de Christus in het etherische rijk, wat betekent dat de twee samenkomen. Het doet denken aan een uitspraak van Alfred Heidenreich in het boekje *De verrezen Christus en de Etherische Christus*, waarin hij de Griekse woorden voor "wederkomst" of de wederverschijning van Christus en voor "laatste oordeel" uitlegt, die Steiner behandelt in *Van Jezus tot Christus*, over hoe de gebeurtenis van de etherische Christus samenvalt met de Christus die de Heer van Karma wordt, of de rechter van karma. Het woord voor wederkomst is "Parousia", wat "aanwezigheid, of komst" betekent. Het Griekse woord voor oordeel betekent "crisis".

Dus, de verklaringen in de evangeliën die rampspoed en crisis samenbrengen met de verschijning van de Christus in de wolken, kunnen worden geïnterpreteerd als: Parousia brengt crisis. De aanwezigheid van Christus brengt crisis of oordeel in de wereld.

Deze schijnbaar onbeduidende conjunctie van Venus en de Zon in de Boogschutter

en de drievoudige conjunctie van Venus met Pluto (voor meer details over Pluto zie video's over de Buitenplaneten op astrosophy.com) dragen grote potentie of grote "aanwezigheid" en ook grote crisis in zich. De twee zijn onafscheidelijk. De Opstanding van de jongeling van Nain die deze conjunctie als herinnering en als actieve zaadkracht in zich draagt, vertegenwoordigt de genezing van de grote mysteriestroom van Isis uit het verleden door de nieuwe inwijding door Christus, die de altijd aanwezige mogelijkheid tot vernieuwing biedt door de nieuwe christelijke mysteriën, die de antroposofie is, de stroom van Rosenkreuz en van Mani. Deze conjunctie op 8 januari is als het ware de activering, of de oproep aan de mensheid om te ontwaken voor deze Mani-impuls in de wereld van vandaag. Door deze herkenning en ervaring van het kwaad in zijn huidige manifestatie in de wereld, brengt het de mogelijkheid voor de nieuwe Christuservaring.

In "sterrentaal" dragen deze Venus "hoek" in de Boogschutter en de ontmoetingen met Pluto de grote vraag in zich van de gebeurtenissen van de afgelopen twee jaar: WIE zijn wij als ware menselijke wezens? De kosmische verticale as van Tweelingen en Boogschutter roepen op om van dualisme naar drie-eenheid te gaan vanuit de kracht van het Christus Ik in ons. Er is een kwalitatief verschil in de twee tegenovergestelde constellaties, maar in hun essentie is het dezelfde uitdaging. Het is de uitdaging van het dualisme zoals dat zich in alle aspecten van het leven manifesteert, van het binarisme in materialisme en technologie tot het oude religieuze dualisme van goed en kwaad, van boven en beneden, zelfs van geloof en kennis. Al dit dualisme uit het verleden heeft ons in de volledige scheiding van het materialisme gebracht en nu is het zaak om tot een nieuwe drie-eenheid te komen, een nieuw beeld van de menselijke IK BEN die tussen het dualisme in staat als het "middelste" helende en transformerende punt. Dit kan het nieuwe verhaal van Boogschutter/Tweelingen zijn.

Zo kunnen we misschien een diep en complex verhaal dat nauwelijks is verwoord, afsluiten door eenvoudig het volgende beeld van de hemelen gedurende deze weken in ons geestesoog te plaatsen: de zon (onze hogere IK BEN) ontmoet Venus (die de impuls van de nieuwe Christelijke Mysteriën op Aarde draagt, de nieuwe "aanwezigheid" van Christus en in het bijzonder de Manicheïsche taak van de ontmoeting met het kwaad) en de drievoudige ontmoeting met Pluto (die nu de krachten dragen die vernietiging van wereldschokkende proporties brengen en de activiteit van de Asura's in de aanval op het IK). Toch biedt dit alles zowel de uitdaging als de mogelijkheid om tot de nieuwe ervaring van de IK BEN in onze tijd te komen en het kwaad uit deze transformerende kracht op te nemen.

Jonathan Hilton, 3 januari 2022
astrosophy.com

Niet-Steiner Bronnen over Mani gebruikt voor dit artikel:
Rudolf Steiner en de Meesters van het Esoterisch Christendom, Sergei Prokofieff (Wynstones Press) Mani, His Life and Work, Transforming Evil, Richard Seddon (Temple Lodge Press)
Mani en Rudolf Steiner, Christine Gruwez, (Steinerbooks)
In het Nederlands Bernard Lievegoed, Over de redding van de ziel